

敦煌藏文儒家格言读物研究

——以中村不折旧藏本《古太公教》为中心

萨尔吉 萨仁高娃

[摘要] 文章以日本台东区立书道博物馆藏中村不折旧藏敦煌西域文献中一件藏文写本为中心,结合法藏敦煌藏文文献P. T. 987、P. T. 988号,对该件中村不折旧藏本全卷以及P. T. 988号的后半部分予以转录、翻译,并探讨3篇藏文文献的价值、翻译风格以及与《太公家教》等敦煌汉文写本童蒙读物的关系。

[关键词] 敦煌藏文写本;儒家格言;中村不折旧藏本;《古太公教》

[中图分类号] K281K870.6

[文献标识码] A

[文章编号] 1002-557(X)(2017)01-0039-21

一、缘起

由矶部彰所编《台东区立书道博物馆藏中村不折旧藏禹域墨书集成》(以下简称《禹域墨书集成》)作为日本文部科学省科学研究费特定领域研究的东亚善本丛刊之一,出版发行已有多年。所收珍贵写本引起学者关注,研究成果颇丰。然而,翻阅《禹域墨书集成》及书末所附目录及叙录,作为民族文字写本著录的只有回鹘文残片,未见其他文种写本的著录或描述,包括卷上第16号汉文《大智度经卷卅》背面所抄藏文文献(简称中村不折旧藏本)。因此,此藏文文献更未引起学者们的注意。

2016年5月,国家图书馆萨仁高娃将此写本照片和她的初步研究发送给我,认为该写本与汉文《太公家教》有很强的相关性,但二者并不完全一致。因此,我们二人合作,撰成此文,就该件藏文写本与法藏敦煌藏文文献P. T. 987、P. T. 988号的关系进行说明,并进而探讨藏译本的特色、价值、与敦煌汉文童蒙读物的关系等问题,以就教于方家。

二、相关写本描述

(一)中村不折旧藏本

《禹域墨书集成》卷上刊载的第16号写本在锅岛稻子所撰《不折旧藏写经类コレクションについて》中并未提及,故无法判断写本的原藏者为何人。该写本为卷轴装,正背书写。正面为汉文《大智度经卷卅》,隶书,首残,凡6纸,25.4×34.9厘米。跋文三行,所记为“宗庆写,用纸十七张。永平三年课狭来安写此比字校竟”,说明其是北魏宣武帝永平三年(501)写经。背面为藏文文献,亦首残,共201行,

为清晰,书写工整,音节点(མག)同样写在每一音节的右侧中间,而非上方,导致多数地方音节点被所书文字掩盖,增加了识读困难。现存62行,始于དབང་ལྷེལ་,对应于中村不折旧藏本第70行,终于གནལའི་དཔེའལ་ལྟའོ།(此往古之譬喻为先贤之范例),这句话不见于P.T.987。P.T.988的文本分为三大段,诸段之间可见间距较宽的留白,段落内部亦有数处分段,但只是换行书写,前一行末尾留白。部分有云头符的地方并未提行另写,尤以第二段最为明显。

(三)中村不折旧藏本与P.T.987、P.T.988号关系

如前所述,P.T.987的内容在P.T.988中都能找到,二者唯一的区别是P.T.988结束之处比P.T.987多了一句话。因此,以下的讨论以P.T.988为例。中村不折旧藏本与P.T.988号写本有很强的关联性,二者的文句有很大部分重合,具体而言,中村不折旧藏本第69行结尾དབང་ལྷེལ་至第98行前半འདོད་ལྟའོ།མཐོང་གི་བྱུང་བ་ལྟོ།,相同的文句出现在P.T.988第1行至第17行前半;中村不折旧藏本第112后半འདོད་ལྟའོ།མཐོང་གི་བྱུང་བ་ལྟོ།对应于P.T.988第17行后半至第42行前半。

中村不折旧藏本与P.T.988号亦有不尽一致之处,具体而言,中村不折旧藏本第1—67行、第98行后半至第112行前半、第162行结束的话语在P.T.988中阙;P.T.988第42行后半至第62行不见于中村不折旧藏本。

总体而言,中村不折旧藏本本身为一完整的写本,其中的一些难解之处可以通过与P.T.987、P.T.988的核校得以解决,而P.T.987虽然残损过多,但总体而言,在书写的准确性方面明显优于P.T.988,可资参校。

(四)与敦煌藏文写本相关之敦煌汉文写本

石泰安曾注意到P.T.988中“太公钓鱼”说法与《太公家教》的相关性,但未就整篇文献进行比照,他指出“这是一卷汉地儒教智慧格言集。正如对于其他译作藏文的汉文文献一样,我们很难指出这部文集是吐蕃人编写的,还是这些人翻译或编译了一部很可能是在敦煌制作的汉文文集。”^①根据石泰安的研究与译文,聂鸿音对P.T.988进行了考补,考证出数条实出自汉文《太公家教》的格言,并且认定《太公家教》是P.T.988的主要资料来源^②。

根据中村不折旧藏本的题名《古太公教》,以及对其内容的研读,与之相关的敦煌汉文写本首推《太公家教》。此外,上述敦煌藏文写本的部分文句与敦煌汉文写本《百行章》《新集文词九经抄》亦可以比对。《太公家教》是现存最早的格言谚语类的童蒙读物,《百行章》《新集文词九经抄》亦属于敦煌童蒙类读物,自发现以来,研究者众多,兹不述,相关研究成果可以参看《敦煌蒙书研究》以及《敦煌写卷新集文词九经抄研究》两书^③。需要注意的是,敦煌藏文写本与已知的《太公家教》只是在部分文句上吻合,说明敦煌藏文写本并非《太公家教》的译本,也正因为如此,我们遵照藏译,将其定名为《古太公教》,以与汉文《太公家教》区分。

以下首先录出中村不折旧藏本、P.T.988的藏文原文,并对中村不折旧藏本、P.T.988第42—62行汉译,对于文中可以与《太公家教》《百行章》《新集文词九经抄》等相对比之处,均以注解的形式给出,所引敦煌汉文主要参考《敦煌蒙书研究》和《敦煌写卷新集文词九经抄研究》的录文,由于《太公家教》的写本众多,彼此之间亦有差异,若藏文译文与《敦煌蒙书研究》的录文有差异时,则参校其他录文,径直改正,不再一一注明。若能追本溯源,找到引文的原始出处,亦以注解的形式给出。

^① 石泰安著,耿昇译:《两卷敦煌藏文写本中的儒教格言》,《法国藏学精粹》(1),第278页。

^② 聂鸿音:《敦煌P.T.988号藏文写卷考补》[J],《民族研究》2005年第3期,第78—84页。

^③ 郑阿财、朱凤玉:《敦煌蒙书研究》[M],兰州:甘肃教育出版社,2002年。郑阿财:《敦煌写卷新集文词九经抄研究》[M],台北:文史哲出版社,1989年。

- 69. ཉེ་འདུག་ན་བྱ་ཡང་ཡི་གེ་སྐོབ་སྟེ། རྩིས་སྐོན་པོ་ཆེན་པོར་ལྷན་ཉེ། ཚམས་བཅས་པའི་དབང་ལྱེ་ལ་
- 70. ཡོད། པའི་དཔེ་ནི་དེ་ཡིན་ནོ། །དེ་ལས་བཏུས་ན། རྩིས་ཚོས་དང་བཞེན་པ་གཉིས་ཀྱང། ཆེད་ཀ་
- 71. བྱ་བའི་མྱེ་རིགས་སམ། མྱེ་ལུས་གཅིག་ནི་ལ་མས་བསྐྱེད་དོ། །ཆུ་སྲིད་ནི་རྒྱགས་པོས་འབྱེན་ཉོ།
- 72. རྒྱགས་པོས་འབྱེན་ཞེས་བྱ་བ་ནི། བཞེན་ལེགས་པའི་མཐུ་ལོ། །མཚལ་དང་ཉེ་ན་ནི་དམར་རོ། །སྐྱག་
- 73. ཅ་དང་ཉེ་ན་ནི་གནག་གོ། །ར་མོ་འི་ཚོར་མ་ལས་སྤང་ལ་ཁྱོར་བ་ལྗེད་ཀྱང། གཞི་མ་དང་ལྷན་ཅིག་ཏུ་
- 74. བསྐྱེད་ན། དྲང་པོར་སྐྱེ་ལོ། མྱེ་རྒྱགས་པོས་བཞེན་ན། ལེགས་སམ་མ་ལེགས་དཔེ་དེ་རྣམས་དང་
- 75. འདྲ་ལོ། ཚོ་སྐོར་ལ་འགྲུས་པའི་མྱེ་ནི་ཟས་སུ་ཁྱེ་འབྲས་ཟེ་ལ། ཡི་གེ་ལ་འགྲུས་པའི་མྱེ་ནི་
- 76. ལས་སུ་སྐོན་པོ་བྱེད་དོ། །ཞིང་ཚོས་པ་ཡང་ས་པོན་མ་བཏབ་ན་ནི། ལས་ཀྱི་ཚོགས་སུ་འགྱུར། །
- 77. བྱ་བསྐྱེད་པ་ལས་མ་བསྐྱབས་ན་ནི། རྩི་རྒྱབ་གཉིས་ཀྱི་རྐྱན་ཆེ་ཞེས་བྱ་སྟེ། སྲིད་ཀྱི་ཚོས་བཟང་པོ་
- 78. འི་ནང་དུ། ལུས་ཀྱང་བསྐྱབས་ཅིང་བཀྲི་བའི་རིགས་སོ། མྱེ་དན་པ་ནི་རྣོར་གི་མྱེར་སྲིག་གིས་བཟུ་ལོ། །
- 79. མྱེ་ལ་རབས་ནི། རྩི་ལ་ལྷས་ཀྱིས་སྲིད་བསྐྱོད་དོ། །བདག་སྐྱེད་ཀྱིས་ཀན་པ་ལ་ནི། མ་ཅམ་
- 80. གི་ཚོད་དུ་རྩེ་ས་བྱ་བའི་རིགས་སོ། །ལོ་བརྒྱས་ཀན་པ་ལ་ནི་ལུ་པོ་ཅམ་དུ་རྩེ་ས་ཀྱིས་ཤིག། མྱེ་
- 81. གསུམ་ཞིག་ལྷན་ཅིག་ཏུ་འགྲོགས་ན། དེ་འི་ནང་ན་ཡང་དཔོན་པོ་ཡོད་དོ། །བདེན་པ་དང་ཤེས་པ་ལྟར་བྱས་
- 82. ཤིག། ཀན་པའི་ཁ་ན་མ་ལུས་སོ། །ལེགས་པ་དང་བཟང་པོ་ནི་མྱེ་སྐོབས་ཀྱིས་དྲགས་པ་ཅམ་དུ་ཚོད་དུ།
- 83. བསྐྱེད་པའི་རིགས་སོ། །དན་པ་དང་མ་ལེགས་པ་ནི། མྱེ་མ་སྲུང་གི་ནང་དུ་ལག་པ་སོང་པ་ཅམ་གི་ཚོད་
- 84. དུ་བསྐྱར་ཉེ་འགྲུང་བའི་རིགས་སོ། མྱེ་ལ་ལོག་མོ་ལ་འབྲས་ཤིག་བྱ་ཡང་རྒྱང་། མྱེ་ལ་ལོག་མོ་ལ་
- 85. དག་ཤིག་བསྐྱབས་ཀྱང་རྒྱང་། རྩེར་བདག་གི་རྩུས་བདག་གིས་བཅལ་ཉེ། བདག་གི་དག་བདག་གིས་བསྐྱབས་ལ།
- 86. འབྲས་ལྗེད་པར་དྲན། དང་། གནོད་ལ་ལོག་པོ་ལ་འབྲས་དང་དག་བསྐྱབས་ན། བདག་ལ་འབྲས་ལྗེད་པར་
- 87. འོང་རོ། །ཡེ་ནི་མྱེ་ལ་ཚལ་ཡོད་པ་ན། བཞེན་བྱེད་ཀྱི་ཁར་མ་ལུས་སོ། །མཚོ་ཆེད་པོ་ལ་བྱེས་གཅལ་དུ་
- 88. མྱེ་རྒྱང་། །དེ་ལེར་ན་རྩི་རྩིས་སྐབ་མོ་འི་ནང་ན་མྱེ་འཛོལ་པ་ཡོད་དོ། །རྩི་མ་ལན་པའི་དུང་ན་སྲིས་
- 89. ཞེས་པོ་སྐྱེ་པ་ཡང་ཡོད་དོ། །སྐྱེ་ཡང་རྒྱང་། །ཐབ་མོ་འི་འདན་པ་མ་བྱེད་ཅིག། །ཐབ་མོ་འི་འདན་པ་བྱེད་
- 90. པའི་མཐུ་ནི་སྐྱེད་པར་འོང་རོ། མྱེ་འཛོལ་པ་ནི་ལ་རོལ་པོ་འི་གཏམ་སྐྱེན་པ་ཐོས་ན། ཁར་བརྒྱན་
- 91. ཅིང་གཏམ་དུ་བྱེར་རོ། མྱེ་གཅིག་གིས་ཉེས་པ་བྱས་པ་ནི། ཟབ་དུ་སྐྱབས་ཤིང་བཅབས་ཉེ་གཞག་གོ། །
- 92. མྱེ་ལ་རོལ་པོ་ལ་ཉེས་པ་ཡོད་པ་ནི་ཁར་མ་བརྒྱན་ཅིག། བདག་ལ་ལེགས་པ་རྒྱང་བྱེད་ཅིག་ཡོད་ཀྱང།
- 93. འབྲས་དུ་མ་རོལ་ཤིག། །སྐྱེ་པོ་དེ་རེས་མཚོང་ན། གནམ་ལ་བྱ་འཕྱར་བ་ལས་མཉམ་གསུམ་པ་བྱེད་ན།
- 94. རྒྱང་ཆེན་པོ་ལངས་པ་ལ་མྱེ་རྩེ་ལོ། ཉེ་མ་དང་སྐྱེ་བ་གཉིས་ཀྱི་འོད་ལ་སྐྱང་བ། གཞོང་ཁྱེད་ཁས་སུ་བ་པའི་
- 95. འོག་དུ་མྱེ་འཆར་རོ། །ཆུ་སྲིད་པ་ལས་སྐྱེ་འབྲས་ལ་ཆེ་བྱེད་མོད་ཀྱི། རྩིས་པོ་ལ་མྱེ་འདུག་པ་མྱེ་
- 96. གསོད་དོ། །རལ་གི་ལས་ཚོ་བྱེད་ཀྱང། མྱེ་མ་ཉེས་པའི་མགོ་མྱེ་གཅོད་དོ། །གདོན་ལན་ཆེན་པོ་ཡང་།
- 97. བག་དང་རིམ་སྐྱེད་པའི་སྐྱེད་མྱེ་འོང་སྟེ། ཉེས་བདག་གིས་མ་བྱས་ན། ཁོར་ན་གནོད་བྱེད་ན། ལུས་
- 98. ཀྱང་དགྲར་སྐྱེད་དུ་བྱེད་པའི་དཔེ་ནི་དེ་ཡིན་ནོ། །ཡི་གེ་ལེ་གེ་ཞེས་བྱ་བའི་ནང་ནས། གཏམ་དུ་བྱེར་
- 99. བ། བག་མྱེ་བྱེད་པའི་སྐྱེར་ནི། རྒྱུད་རྣག་པར་འོང་རོ། །ཁེ་སྐྱེན་བ་ལས་མ་བར་སྐྱབས་ན་ནི། བྱེ་བྱེད་པའི་
- 100. པའི་ཟས་སུ་འགྱུར་ཉེ། རྩིས་ཟག་པ་ལས་མ་གཞོགས་ན། གདུང་མ་གཏན་དུ་ཆུད་ཚོས་སོ། །དམག་
- 101. དྲངས་པ་ལས་རིམ་སྐྱེ་རྒྱུད་ས་ན། །དམག་གི་ཚོགས་སུ་འགྱུར་རོ། །དེ་ལྟར་བག་དང་རིམ་སྐྱེ་ནི། ཅི་བྱེད་
- 102. ཚོགས་ལ་ཡང་བྱ་དགོས་སོ། །
- 103. མ། ཡི་གེ་ཉེ་ཉེ་ཚན་ཞེས་བྱ་བའི་ནང་ནས། གཏམ་དུ་བྱེར་ན། རྩིས་པོ་འི་ཞུམ་འབྲིང་ན་འདུག་ན་
- 104. རྒྱུད་ཉེ་བར་བྱིས་ཤིག། །མ་མའི་བྱེན་འདུག་ན་ནི། རྩི་ཆེར་བྱོས་ཤིག། །ཚོས་ཀྱི་ཉེ་དུ་ཐོས་ན། རྩིས་
- 105. དཔོན་མཁན་པོའི་གམ་དུ་སྐོབ་དུ་འགྲོ་བའི་ཚོས་ཡོད་དོ། །མཁན་པོ་སྐོབ་མའི་གམ་དུ་འགྲོ་བའི་ཚོས་
- 106. ནི་བྱེད་དོ། །མ་མ་དང་བུལ་ཉེ། མཁན་པོས་བསྐྱབས་པ་ནི། །མཁན་བདག་གི་སྲིད་ལ་ཡན་ནོ། །དག་
- 107. ཁ་ནས་བྱུང་བ་སུབ་པར་བྱོས་ཤིག། ལུགས་ཀྱི་ཚོས་བཟང་པོ་ནི་རྩིས་པར་བྱོས་ཤིག། །ཚོས་བཟང་པོ་ལ་ནི་

- 108. བཀའ་ལེགས། ཚེས་ལ་ལོ་ལྷན་པར་གྱིས་ཤིག། །དང་པོ་དང་བཞེན་བཞེད་ལྟོན་ལྟོན་ན།
- 109. འཕུལ་བཟོ་དང་ལོག་པ་མ་བྱེད་ཅིག།
- 110. ཨ། །ཡི་གེ་ཉེུ་བྱིང་གི་ནང་ནས་གཏམ་དུ་བྲེལ་ན། །གསག་དང་རིམ་སྒོ་བྱས་ཏེ། རྒྱགས་བ་དང་དྲིགས་
- 111. པའི་ཚེས་དན་པ་མ་བྱས་ན། ཟླལ་པ་ཡང་དངར་དུ་སྒྲོ་ལོ། །དྲིགས་པ་དང་རྒྱགས་པའི་ཚེས་དན་པ་
- 112. བྱས་ན། ཉེས་སོ་ཚོག་འོང་བའི་ལ་ཡིན་ནོ།། །།ཀོང་ཙོ་འཕུལ་གི་བུ་ན་ལེ། ངས་བལྟས་ན།
- 113. རྩེ་གཞོ་དུ་འི་ཚོག་མང་དུ་སྐྱས་པ་ནི། མོག་དུ་ལེབས་པའི་གངས་ཉུང་འོ། རྩེ་ཡ་རབས་དུ་མ་སྐྱས་པ་
- 114. རྩེ། ཚོག་ཉུང་ལ། མཐར་མན་པའི་གངས་ལ་ནི་མང་འོ།། །།གནའ་གཏམ་དུ་བྲེལ་ན། ཚོག་གཅིག་
- 115. རྐྱས་པས། རྒྱལ་པོ་གཅིག་གི་སྤྱིད་མཚོས། ཚོག་གཉིས་སྐྱས་པས་རྒྱལ་པོ་འི་ཚོག་① གཏམ་དུ་བདེ་བར་
- 116. རྟེན་ཏེ། དག་གི་ཚོགས་ལ་བབ་ན། མང་སྐྱས་ཀྱང་ཉེས་ཞེས་ལྟེ་བྱ་འོ། །ཚོས་བཟང་པོ་བྱས་ན། མང་
- 117. དུ་བྱས་ཀྱང་། རྩེ་མཁོན་དུ་ལྷོ་གཟུང་འོ། །དེ་ལས་བལྟས་ན། འགྲོང་ལྷོ་འོ་ཚོག་ཀྱང་། ལ་ནས་དག་
- 118. རྐྱ་པ་དང་། ཅི་བྱ་འོ་ཚོག་ཀྱང་། རྩེ་བྲག་བྱེད་པར་གྱིས་ལ། །གནའ་ལྷོ་འཛུངས་པའི་ཚེས་བཞེན་དུ་
- 119. རྩེས་ཤིག། །བདག་གི་སྤྱིད་ལ་ལྷོ་འདྲོད་པ་ནི། རྩེ་གཞན་ལ་ཡང་མ་སྟོན་② ཅིག། །།
- 120. ཨ། །ཀོང་ཙོ་རངས་བལྟས་ན། རྩེ་ཡ་རབས་འཛུངས་པ་ནི། ལེགས་པ་དང་དྲང་པོ། བདག་གིས་བྱས་
- 121. ཀྱང་གཞན་ལ་བདར་འོ། ཉེས་པ་གཞན་གིས་བྱས་ཀྱང་། བདག་གིས་ཉེས་པར་ཁས་ལེན་ཏོ།།
- 122. གནའ་འི་གཏམ་དུ་བྲེལ་ན། ཚོས་མ་ཡིན་པ་ལ་དེལྷིག་གིས་ཀྱང་ལྷོ་བལྟ་འོ། །ཁར་ཡང་ལྷོ་སྐྱ་འོ།
- 123. རྩེ་པ་ཡང་ལྷོ་ཉན་ནོ། ཚོས་མ་ཡིན་པ་ལ་ཉམས་ཀྱིས་ལྷོ་གཡོ། །བཀའ་པོར་ལྷོ་བྱེད་འོ། །བཀའ་③
- 124. རྩེ་ལེགས་པའི་དཔེ་ནི། གནའ་བྱ་དང་མོ་ཞིག་ལྷོས་བཟུང་ལྷོ། ས་སྤྱིག་ཀོན་དུ་བཅུག་ལྷོ། བཅ་བཅ་
- 125. ཉེ་གསད་པར་བྱས་པ་ལས། དང་མོ་འགྲི་སྟེ། ཉེན་གཅིག་ཀྱང་ནས་འབྲུམ་དུ་བདུན་བདུན་ཕྱི་ནས།
- 126. དང་མོ་རིད་པར་ལྷུར་པ་དང་། །དེལྷིག་ཀོན་གི་བུ་གུར་འཛུལ་ཏེ་ཐར་འོ། རྩེ་བཀའ་ན་ལེགས་པའི་
- 127. དཔེ་ནི་དེ་ཡིན་ནོ། །བྱ་བར་ལྷོ་ཕྱང་པ་ཡང་ལྷོ་བཀའ་ན་ལེགས་པར་ཤེས་ན། རྩེ་བར་ཕྱང་པ་ལྷོ་
- 128. བསམ་པའི་ལྷོ་རིགས་སམ། །སྐད་ཐ་མལ་པ་ལྷོ་ནང་ན་བཀའ་ཞིང་ལྷོག་པའི་རྩམས་ནི། ལྷོ་④
- 129. དན་ཆེ་འོ། རྩེ་བཀའ་ཞིང་དུལ་པ་ནི། འཁོར་མོར་ཡང་དག་འོ། །ཡི་ནི་རྩོར་འདི་ལྷོ་ལ་ཐན་པ་
- 130. ཡང་ཡོད། རྩེ་ལ་གནོད་པ་ཡང་ཡོད་མོད་ཀྱི། །གཏམ་དུ་བྱ་ན། རྩེ་ནི་རྩོར་གི་ལྷོར་ལུང་། རྩེ་ནི་གཟས་
- 131. ལྷོ་ལྷོར་འཚི་ཞེས་བྱ་བ། བདེན་ནམ་ལྷོ་བདེན། བདེན་པར་མཛོན་ན། ཅི་འི་ལྷོར་ལྷོ་བསམ། །
- 132. ཨ། །གནའ་ལྷོ་སྤྱིད་པ་འཚིན་⑤ ཞེས་བྱ་བའ། རྩེ་ཞིག་གིས་རྩོར་བྱིན་ནའ། །ཡང་འཚིན་
- 133. མ་འདྲོད་པ་དང་། རྩོར་བདག་ན་ལེ། ལུང་འོ་ལྷོ་ཤེས་ཀྱིས། རྩོར་ཞེས་བེར་ནའ། །ཡང་
- 134. འཚིན་ན་ལེ། ཤེས་པ་བཞི་ཡོད་ཏེ། །གནམ་ཤེས། ས་ཤེས། རྩོར་ཤེས། ང་ཤེས། །
- 135. ཤེས་པ་བཞི་ཡོད་ཀྱིས། ང་ལྷོ་འདྲོད་ཆེས་བེར་ཏེ། །མ་ལྷོར་འོ། །།གནའ་ལྷོ་ཤུག་
- 136. ཚེར་ཞེས་བྱ་བ་ནི། །ལྷོད་ལྷོད་དང་ཉལ་བ་དང་། ཆང་དང་ནོར་གལུམ་ཚར་གཅོད་འོ། རྩེ་འདི་ཉེས་
- 137. དེ་ལྷོར་དང་མཁུར་ཆེ་སྟེ། །བདག་གི་ལུས་དང་སྤྱིད་ནི་རིན་ཆེར་བྱས་ཀྱིས། །གཞེར་དང་ཤེས་
- 138. ལ་བསྟོགས་པའི་ཆེད་ཀ་ཆེད་དུ་བྱས་སོ། །གར་འདུག་དགུ་⑦ རྩེ་ཡང་དྲང་དུ་བྱས་ཏེ། རྒྱལ་པོ་ལ་
- 139. རྩེ་ཉེ་བར་བྱས། །མ་མ་ལ་སྐུ་ཆེར་བྱས་ཏེ། །འགྲོང་ལྷོ་འོ་ཚོག་གི་དཔེ་བྱང་འོ། །དག་ལྷོ་ལེ་དང་

- ① ཚོག་ 据P. T. 988, 应作 ཟིད。
- ② ལྷོན་ P. T. 988作 ལྷོད。
- ③ བཀའ་ 据P. T. 988, 应作 མི་བཀའ་。
- ④ ལྷོ་ ལྷོ་。
- ⑤ འཚིན་ 据P. T. 988, 应作 ཡང་འཚིན་。
- ⑥ ངའ་ 据P. T. 988, 应作 འདྲོད་。
- ⑦ དགུ་ P. T. 988也作 དགུ་, 据上下文, 应该作 ལྷོད་。

- 140. ལྷན་པོ་བྱེད་པ་ལ་སྐྱེགས་པ་ནི། ལྷི་ཐམ་ཅད་ཀྱི་ནང་ན་འང་དན་ནོ། ཚིག་དན་པ་མ་ཉམ་ཅིག།
- 141. བམ་དང་མེ་འབྱེད་བྱེད་པ་ནི། ལྷན་པོ་དེ་ནང་ན་ནི་སྒྲིབ་ཉེ་བར་སྐྱེ་རྒྱུ་དོ། །འབངས་མའི་ནང་ན་སྤྲི་བྱ་ཆེ་
- 142. བའི་ནང་དུ་སྐྱེ་ལོ་མེད་ཅི། ཚིག་སྐྱེད་པ་མོས་ན་སྐྱེ་དགའ་བའི་སྐྱེ་བྱེད་དོ། ལྷན་ཐུགས་ཀྱི་ཚིག་སྐྱེ་ལེ་མ་
- 143. ནི། ལྷན་ཚིག་ནས་ཡུང་དང་ར་ཞེས་གྲག་ཉེ། བམ་དུ་དགའ་མོད་ཡུང་ལུགས་ལུ་ཐན་བུ་བྱེད་དོ།
- 144. ག །ཡི་གེ་དེ་འགའི་ནང་ནས་གཏམ་དུ་བེར་ནའ། ལྷི་ལ་སྐྱེད་དུ་བྱེད་དོ། ལྷི་ལ་སྐྱེད་དང་གཞུངས་
- 145. གང་ཡོད་སྐྱེགས་ཀོ། ལྷན་བེར་ཞིང་ལོག་པ་བྱེད་པ་ནི་དུ་བམ་ལོ། ལྷི་ལ་ལྷི་ལ་དང་གཞུངས་
- 146. ལྷེད་ན། ལྷེ་བའི་གནས་ལྷེད་དོ། ཤིང་རྩ་ལ་ཐང་ལོ་བྱེད་ནའ་འགྲོ་རྩུང་དོ། ལྷི་ལ་ལྷི་ལ་བསགས་པ་ནི་ནམ་
- 147. བཤེས་པ་འབྲུགས་ལུ་དགོས་སོ། ལྷི་ལ་སྐྱེད་བསགས་པ་ནི་ནམ་ཐོངས་པ་འདི་མཐུད་མར་
- 148. གཅེས་སོ། ལྷི་ལ་ནོར་བྱེད་ན་དུ་བམ་ཞེས་སྐྱེ་བུ་དོ། ལྷི་ལ་སྐྱེད་དང་གཞུངས་བྱེད་པ་ནི་དུ་བམ་ཞེས་
- 149. བྱ་སྟེ། ལྷི་ལ་སྐྱེད་ནི་དེ་ལྷར་ཆེད་ཀ་ཆེ་དོ། །ལྷི་དུ་བམ་པོ་ལ་སྐྱེད་ལུ་བྱེད་དོ།
- 150. ལྷུག་པོ་ལ་ཡང་བསྐྱེད་པ་འདི་སྐྱེ་རིགས་སོ། ཉི་མ་དང་ཆུ་བ་གཉིས་ཀྱིས་སྐྱོར་ནའ། །ལྷུག་
- 151. དུ་བམ་གཉིས་ཡུང་མལ་ཅིག་ན་འདུག་གོ། །དེ་ལོར་བྱ་ན། ལྷི་ལ་འཛངས་པ་མེ་
- 152. དེ་ཀོང་ཞེས་བྱ་བའ། ལྷུ་འགྲམ་ན་འ། ཉ་ཤོར་ཞིང་འདུག་འདུག་པ་ལས། ལྷན་པོར་བཞུགས་
- 153. ག །ཚང་ལྷ་བྱེད་ཞེས་བྱ་བ། ལྷོང་འདུག་ན་མོ་འདབས་ཤིང་འདུག་པ་ལས། ལྷན་པོར་བཞུགས་
- 154. ཤེལ་བཟང་པོ་ཡོད་ནོར་དུ་སྐྱེ་དོར་མ་བྱས་ན། ནོར་དུ་སྐྱེ་བྱེད་དོ། །ལྷས་ཅིག་ལ་ཁོང་ན་བསྐྱེད་
- 155. དང་སྒྲིབ་ཚལ་ཡོད་མོད་ཡུང་། ལམ་སྐྱེད་མ་མ་བསྐྱེད་ནའ། ཚལ་དང་ཤེས་པ་སྐྱེ་འབྱུང་སྟེ།
- 156. བསྐྱེད་ཅི་སྐྱེད་ནི་ཆེད་ཀ་དེ་ལྷར་ཆེ་དོ། ལྷི་སྐྱེད་ནས་སྐྱེད་པ་ལ་ནི་ཉི་མ་ཚོགས་ཤར་བ་དང་
- 157. འདྲ་དོ། ལྷན་བྱེད་ཉེ་སྐྱེད་བའི། ཉི་མ་བྱེད་དང་མཚུངས་སོ། ལྷན་པོ་ལས་བསྐྱེད་པ་ན་ཉི་མ་རུབ་
- 158. པ་དང་མཚུངས་སོ། ཡོང་མ་བསྐྱེད་པ་ལ་ནི། ལམ་ཚུན་མོ་སྐྱེད་ཀུང་ན་འགྲོ་བ་དང་མཚུངས་སོ།
- 159. ག །ཡི་གེ་ལི་གེ་ན་རེ། ལྷི་ལ་རབས་ནི་དུ་བམ་ཡང་ཚོས་སྐྱེ་འབྱུང་དོ། ལྷི་ལ་རབས་ནི་སྐྱེགས་
- 160. ཡུང་བྱེད་སྐྱེ་བྱེད་དོ། །ཀོང་ཙེ་ན་རེ། ལྷུགས་ཉེ་ལོབས་པའི་དབྲེ་ནི། །རྩ་
- 161. ལྷ་དང་སྐྱེགས་ལས་བཅོགས་ཉེ། ལྷུ་སྐྱེད་པ་འ་རྩམས་ཡུང་། ལྷུག་ཀྱིས་བཞུགས་སྟེ། བསྐྱེད་པ་
- 162. ན་ནི། ལྷུགས་ལྷུ་སྐྱེད་དུ་བྱེད་དོ། ལྷི་ལི་བྱེད་བསྐྱེད་པ་ཡང་དེ་དང་འདྲ་དོ། །
- 163. ག །གནའ་མེའི་ཀོང་གི་བསྐྱེད་བཞུགས་སོ། །

(二)敦煌藏文写本P. T. 988 录文④

- 1. དབང་ལྷི་ལ་(ཡོད་པའི་དཔེ་ནི་དེ་ཡིན་ནོ། ལྷི་ལས་)⑤
- 2. གཉིས་⑥ ནི་རྩགས་པོས་འབྱེད་ཉེ། རྩགས་པོས་འབྱེད་ཞེས་བྱ་བ་ནི། ལྷུན་ལེགས་པའི་མཐའོ། མཚལ་.....
- 3.བུ་བྱེད་པ་ཡང་། གསོའ་མ་དང་ལྷན་ཅིག་དུ་བྱེད་ན། དང་པོར་སྐྱེད། ལྷི་སྐྱེགས་པོས་བསྐྱེད་ན།
- 4.ནི་ཟུག་ལྷེ་འབྲས་ཚོའ། (ཡི་གེ) ལ་འབྲས་པའི་སྐྱེ་ནི་ལས་སྐྱེད་པོ་བྱེད་དོ། ལྷོང་ཚོས་པ་ལས་.....
- 5.སྐྱེན་ཆེ་ཞེས་བྱས་སྟེ། ལྷི་དུ་ལྷོ་ཚོས་བཟང་པོའི་ནང་དུ་ནི་ཀུན་ཡུང་བསྐྱེད་ཅིང་བཤི་བའི་རིག(ས)
- 6. ཅ །: ། བདག་བས་སྐྱེད་ཀྱིས་རྒྱན་བཤི་ནི། ལ་ཚམ་སྐྱེ་ཚོད་དུ་རྩེ་ས་བྱ་བའི་རི(གས)
- 7.འགྲོས་ན། དེའི་ནང་ན་ཡང་དཔོན་པོ་ཡོད་དེ། བདེན་བ་དང་། ཤེས་པ་ལྷར་ལྷོས་ཤིག། ལྷན་བའི་.....
- 8.བསྐྱེད་པའི་རིགས། ལྷན་པ་དང་། མ་ལེགས་པ་ནི། ལྷི་སྐྱེད་ཀྱི་ནང་དུ་ལག་སོང་པ་ཚམ་སྐྱེ་ཚོད་(ས)
- 9.མོ་ལ་དག་ཅིག་བཞུགས་ཡུང་བྱེད་དོ། ལྷར་བདག་གི་སྐྱེས་བདག་གིས་བཚལ་ཉེ་བདག་གི་དག་བ(དག)

- ① ལོ་མ་ 应作 ལོ་མ།。
- ② ཅང་ལྷ་ 原文不清楚，此处参考了P. T. 988 的内容。
- ③ ལྷི་ལི་བྱེད་ P. T. 988 作 ལྷི་ལི་བྱེད་。
- ④ 括号中为残存文字，据中村不折旧藏本补全。
- ⑤ 该行对应于中村不折旧藏本第70行。
- ⑥ གཉིས་ 中村不折旧藏本为 ལྷུ་ལྷི་བྱེད་。

10. ……ཟགས་ན། བདག་ལ་བྱས་ལྟེན་པར་འོང་། །ཡིན་མྱི་ལ་ཚལ་ཡོད་པ་ནི་བཞིན་བྱད་གྱི་ཁར་མ་(ལམ་) ……
11. …… དཔེར་བྱ་ན་རྩ་བའི་སྐབས་མོའི་ནང་ན་མྱི་འཛངས་པ་ཡོད་དོ། །རྩ་མཁན་པའི་དྲུང་ན། མ་……①
12. ……དཔེར་བྱ་ན། རྩ་བའི་སྐབས་མོའི་ནང་ན་མྱི་འཛངས་པ་ཡོད་དོ། རྩ་མཁན་པའི་དྲུང་ན་མྱི་སྐབས་མོའི་ལང་ཡོད་དོ། ལྷ་ཡང་དྲུང་ཐབས་མོའི་འདན་པ་མ་བྱེད་ཅིག། །
ཐབས་མོའི་འདན་……
13. ……སྒྲུབ་པར་འོང་། །མྱི་འཛངས་པ་ནི་ལ་རོལ་པོ་གྱི་གཏམ་སྟན་པ་ཚོས་ཁར་བརྒྱུད་ཅིང་གཏམ་དུ་ཟེར་རྒྱུ་ཅིག་གིས་ཉེས་པ་བྱས་པ་ནི་ཟབ་དུ་སྐྱེས་ཤིང་བཅའ་ཉེ་
བཞག་གོ་……
14. ……མོགས་མོ་ལ་ཉེས་པ་ཡོད་པ་ནི་ཁར་མ་བརྒྱུད་ཅིག་བདག་ལ་ལེགས་པ་རྒྱུད་ཟད་ཅིག་ཡོད་ཀྱང་ལྷ་ཡང་དུ་མང་པོ་མ་ཤིག་རྒྱུ་པོ་དེར་ལང་མཚོང་ན་གནས་ལ་བྱ་བ་སྤུལ་བ་……
ལས་མ་(ལྷགས་) ……
15. ……མྱེད་ནལ། རྒྱུ་ཚེན་པོ་ལངས་པ་ལ་མྱི་ཚེད། ཉེས་པ་དང་ཟུང་བ་གཉིས་ཀྱི་འོད་ལས་རྒྱུད་བཟུང་ན། ཤོང་ལྷུ་སྐྱབ་པའི་འོག་དུ་མྱི་འཚར་རྒྱ། རྒྱུག་པ་ལས་རྒྱ་
འཕྲུལ་ཆེ་བྱེ་མོད་གྱི་……
16. ……འདུག་པ་མྱི་གསོད་དོ། །རལ་གྱི་བཟང་པོ་ལས་རྩ་བྱེད་ཀྱང་། མྱི་ལ་ཉེས་པའི་མགོ་གཅད་དོ། གདོན་ལན་ཆེད་པོ་ཡང་གདའ་དང་། །རིམ་གྱི་བྱེད་པའི་སྐྱོར་གྱི་འོད་རྒྱ། །
ཉེས་བདག་གིས་(མ་བྱས་) ……
17. ……གནང་བྱེད་ན་ལུས་རྒྱུད་དགའ་སྐྱོད་དུ་བྱེད་པའི་དཔེར་བྱ་དེ་ཡིན་ནོ།② །:། ཀྱང་ཅེ་འཕྲུལ་གྱི་བྱ་ན་རེ། །རས་བཅན་ལ་གཞུ་བྱའི་ཆོག་མང་དུ་སྐྱེས་པ་ནི་ཚོག་དུ་
འཕེབས་པའི་གདངས་(ས་) ……
18. ……(མྱི་ལ་) རབས་དུང་མ་སྐྱེས་པའི་ཆོག་ཤོང་ལ་ཐར་ལན་པའི་གདངས་ཤི་མང་དོ།།
19. (གནའ་) གཏམ་དུ་ཟེར་ན་ཆོག་ཅིག་སྐྱེས་པས་རྒྱལ་ + པོ་གཅིག་གི་སྐྱོན་མཚོས་ཆོག་གཉིས་སྐྱེས་ན་རྒྱལ་པོའི་སྲིད་གཤགས་གཏམ་དུ་བདེ་བར་ཏེ། དག་གི་ཆོགས་ལ་
བབས་ན།
20. (མང་) དུ་སྐྱེས་ཀྱང་ཉེས་ཤེས་མྱི་བྱེད། ཚོས་བཟང་པོ་བྱས་ན་མང་དུ་བྱས་ཀྱང་མྱིས་མ་ཞེན་དུ་མྱི་བཟང་དོ། དེ་ལས་བཏམ་ན་འགྲིང་གྱི་རྩ་ཆོག་ཀྱང་། །ཁན་སངས་སྐྱེས་པ་
དང་། རི་(བྱེད་) ……
21. བྱེ་བྲག་བྱེད་པར་གྱིས་ལ་གནའ་མྱི་མཛངས་པའི་ཚོས་བཞིན་ལྷོས་ཤིག། བདག་གི་སྐྱོར་ལ་མྱི་འདོད་པའི་ནི་མྱི་གཞན་ལ་ཡང་མ་རྟོང་ཆོག། །
22. །།ཀྱང་ཅེ་རས་བཏམ་ན་མྱི་ལ་རབས་མཛངས་པ་ནི་ལེགས་པ་དང་དྲུང་པོ་བདག་གིས་བྱས་ཀྱང་གཞན་ལ་འདའ་ར་རྒྱེས་པ་གཞན་གྱིས་བྱས་ཀྱང་བདག་གིས་ཉེས་ས་……
23. གནའ་གཏམ་ཟེར་ན་འཚོས་མ་ཡིན་པ་ལ་མྱི་གིས་ཀྱང་མྱི་བཟའོ་ཁ་ཡང་མྱི་སྐྱོར་རྩ་བ་ཡང་མྱི་ཉན་ཏོང་ཚོས་མ་ཡིན་པ་ལ་ཉམས་གྱིས་མྱི་གསོད། །བཀམ་པོར་མྱི་བྱེད་དོ་……
24. ……སམ། མྱི་བཀམ་ན་ལེགས་པའི་དཔེ་ནི་གནའ་བྱང་དང་མོ་ཞིག་མྱི་བཟུངས་ཏེ། ས་སྐྱིག་སྐྱོན་དུ་བརྒྱགས་ཏེ་བྲན་བྲན་ཏེ་གསར་པར་བྱས་པ་ལས་དང་མོ་འཕྲི་ལྷ་……
25. ……འདུ་བཏུན་པཏུན་སྐྱེ་ནས། རང་མོ་རིད་དེ་བར་བྱུར་པ་དང་། ཐད་པ་ལྷས་བསམ་པའི་མྱི་རིགས་མ། མྱེད་ཐ་མལ་པའི་ནང་ན། བཀམ་འོད་ལྷག་པའི་རྣམས་……
26. ……(ཞིང་) དཔུལ་བ་ནི། ཞོར་མོར་ཡང་དགའོ། ཡིན་ནོར་འདོད་མྱི་ལས་འཕམ་ཡོད་མྱི་ལ་གནོད་པ་ཡང་ཡོད་མོར་གྱི་གཏམ་དུ་བྱ་ནལ། མྱི་ནི་ནོར་གྱི་མྱིར་སྲུང་བྱ་……
27. ……ཆེ་ཞེས་བྱ་བ་བདེན་ནམ་བདེན་བདེན་པར་མངོན་ན་འོ་མྱི་ནས་མྱི་བསམ། ། །:། གནའ་འོ་མྱི་ཉིང་པ་ཡང་འཚིན་ཞེས་བྱ་བལ། མྱི་ཞིག་གིས་ནོར་བྱེད་ནལ། ཡང་
འཚིན་……
28. ……འདོད་པ་དང་། རྣོར་བདག་ན་རེ་སྲུང་མྱི་ཤེས་མྱིས་མྱེར་ཞེས་ཟེར་ན་ཡང་འཚིན་ན་རེ་ཤེས་པ་བཞི་ཡོད་དེ། གནམ་ཤེས་ས་ཤེས། རྒྱུད་ཤེས་ར་ཤེས་པ་བཞི་ཡོད་མྱིས་
ང་མྱི་འདོད་ཆེས་ཟེར་(ཉེ་) ……
29. ……གནའི་མྱི་ལྷག་ཚེར་ཞེས་བྱ་བ་ནི། བོད་བྱེད་དང་ཉལ་བ་དང་། ཆང་རྣོར་གསུམ་ཚར་བཅད་དོ། མྱི་འདི་གཉིས་དེ་ལྟར་དྲུང་མཁུང་ཆེ་རྒྱེ། བདག་གྱི་ལྷས་དང་། སྲིད་ནི་
རིན་ཆེར། བྱས་(ལྷས་) ……
30. ……ཤེས་ལ་ལ་སྐྱོགས་པ་ནི་ཆེད་ཀ་རྒྱུད་དུ་བྱས་སོལ། །ག་ལ་འདུག་དཔུན་ཡང་དྲུང་བྱས་སྟེ། རྒྱལ་པོ་ལ་སྐྱོང་ཉེ་བར་བྱས་པ་མ་ལ་ནི་སྲིད་ལྷ་ཆེད་བྱས་ཏེ། འགྲིང་མྱི་འོ་ཆོག་
གི་དཔེ་བྱང་
31. ……དང་། རྒྱན་པོ་བྱས་པ་ལ་སྐྱོགས་པ་ནི་མེ་ཐ་མོའི་ནང་ན་འང་རན་ཏོ། །ཆོག་རན་པ་ཉན་ཅིང་འཕམ་དང་མྱི་མྱིན་བྱེད་པ་ནི་སྐྱོན་པའི་ནང་ན་སྐྱོང་ཉེ་བར་མྱི་ཆོད་དོ།
མངས་(མའི་) ……
32. ……སྲིད་ལྷ་ཆེ་བའི་ནང་དུ་མྱི་ལོ་མོའི་ཆོག་སྐྱོན་པ་ཚོས་ན་མྱི་དགའ་བའི་མྱོང་ལྟེན་རྣམས་ཀྱི་ཆོག་ལྟེ་རེ། མ་ནི་སྐྱུང་ཅེ་བམ་དང་འར་ཞེས་གྲག་སྟེ་……
33. ……ལྷགས་ལན་བཟུང་དོ་ །:། ཡི་གེ་འགའི་ནང་ན་གཏམ་དུ་ཟེར་ན་མྱི་ལ་རྒྱག་དཔུལ་བྱེད་དོ། རྒྱུད་ལྷས་དང་གཟུང་གང་ཡོད་པ་སྐྱུག་གོལ། བརྒྱན་ཟེར་
34. ……མོལ། མྱི་ལ་ཞེས་དང་གཟུངས་བྱེད་ན་མྱི་བའི་གནས་བྱེད་དོ། ཤིང་ཉ་ལ་མང་ལོ་བྱེད་ན་འགྲོར་མྱི་དྲུང་དོ། རྒྱུ་འབྲས་བུས་གསལ་བ་ནི་ནམ་བུའི་ས་
35. ……(རྒྱུ་) ལ་ལྷས་བསགས་པ་ནི་ནམ་མོངས་པའི་མཐུན་མར་དགོས་སོ། མྱི་ལ་རྣོར་བྱེད་ན་དཔུལ་ཞེས་མྱི་བྱ་འོ། །འབྲས་བུས་དང་གཟུངས་བྱེད་(པ་)
36. ……ནི་དེ་ལྟར་ཆེད་ཀ་ཆེད། །:། མྱི་དཔུལ་པོ་ནི་བརྒྱུ་མྱི་བྱང་དོ། ལྷག་པོ་ནི་བརྒྱགས་པའི་མྱི་རིགས་སོ། ཉེ་མ་དང་ཟུང་བ་གཉིས་ཀྱིས་བརྒྱན་ན་བྱུག་(ལུལ་) ……

① 该行和下一行之间有较多的留白，似乎为两纸接缝黏贴处。与第12行以下相较，第1至11行右侧残损近乎一半。
 ② 第11行与第12行之间有较宽的留白，第12行此处与第11行一致，显然为重复抄写。
 ③ 此处对应中村不折旧藏本第98行。

2. 古人刘公曰：“多闻习语，贤则增广，善勤问者，谓之‘政勤’^①”。

往古谓之“太公”者，年届八十岁，(直钩)钓鱼^②而住于湖滨，与周文王相会，文王向太公讨教少许未谙之益政嘉言，(答)辞皆实，周文王使(其)为相，执文王之政。^③此为勤问有益之譬喻。

3. 《论语》书中有传曰：“过而后忆，若能改之，与无过等，于此指摘，不合道理。”^④无有无过之人，先过后改，自若于己身悔而改之，书籍则于世有益，是贤良之方策。学所谓“省察”之法^⑤，毋需远道，身心中有。心若思善，等如住于近处；心不思善，等如远道求之而不达。^⑥此为施行或不施行善恶好坏人法^⑦的自由端赖于自身之譬喻。

4. 多多行善，终致康泰，多多行恶，终致困顿。^⑧往古汉(地)谓之“仙师”者^⑨，本该七日(后)死亡，他见七只蚂蚁，有被水冲走之危险，遂将其从水中取出，本该七日(后)亡故，而增寿七年^⑩。由是观之，于一切生灵实施杀害等(事)为邪行，不合道理。

5. 往古谓之“昙苏”^⑪者，以下人之身，行贤善之法，不作恶人，变为神仙。诸作恶者蒙昧，转为病痛所缠之身。自若作恶，无有避处。^⑫

6. 仙书《周文契》^⑬中有传曰：“一切含生蠢动悉皆有命，我贵(其)性，我(与之)嬉戏而乐故，伤害其他生灵，不合道理。”^⑭众人不信此言，执持恶法者亦甚多。

7. 若行耕耘，五谷齐聚^⑮，勤作之粮，不为祸执，若行恭敬，疏亦同亲。

8. 行大敬之书、《孝经》中有传曰：“行人伦及恭敬，如同自己对自己行恭敬。”学习的人的数量如同黄牛身上所生毛之数；学成者的数量如同麒麟头上所生角之数。^⑯对旁人行不敬，如同自己对自己行不敬。若问如何与此相等？己若对他恭敬，亦得恭敬回报；若对此不敬，彼之回报亦为不敬。^⑰如此则等同于自己对自己行恭敬和不敬。虽罕亦视作珠宝，勤勉修学非正理？^⑱

① 政勤：藏文原文为ལྷན་ལྷན་，我们将理解为ལྷན་ལྷན་。

② (直钩)钓鱼：藏文原文为ཉ་ཤོད་，意思是鱼儿逃逸，指的正是直钩而钓。

③ 参考《汉书》[Z]卷51：“周文王猎涇渭，载吕尚归，以王天下也。”应劭注：“西伯出遇吕尚于渭之阳，与语大悦，因载归。”

④ 参考《太公家教》：“知过必改，得能莫忘。”《论语·学而》[Z]和《论语·子罕》：“过，则勿惮改。”以及《左传·宣公二年》：“人非圣贤，孰能无过？过而能改，善莫大焉。”

⑤ རྒྱུ་ལྷན་：对音应为耕稼，但与该段的语境不合。

⑥ 参考《论语·述而》：“仁远乎哉？我欲仁，斯仁至矣。”

⑦ 人法：藏文原文为ལྷན་ལྷན་，指世俗道德，藏文中还有与此相对的ལྷན་ལྷན་一词，指出世间的道德，即佛教戒律。

⑧ 参考《太公家教》：“行善获福，行恶得殃。”《周易·坤·文言》[Z]：“积善之家，必有余庆；积不善之家，必有余殃。”

⑨ 仙师：藏文原文为ལྷན་ལྷན་。

⑩ 此段据陈践教授《敦煌古藏文〈古太公家教〉译释》(未刊稿)一文改正。谨此致谢。

⑪ 昙苏：藏文原文为ལྷན་ལྷན་，我们无法找到对应的汉文，或许ལྷན་是实指，意思是神。

⑫ 参考《尚书·太甲》：“自作孽，不可逭”。

⑬ 仙书《周文契》：藏文原文为ལྷན་ལྷན་ལྷན་ལྷན་，我们无法找到对应的汉文。ལྷན་或者读作ལྷན་，即对音为“经”，那么，《周文经》是否指的就是《周文王经》，即《周易》？或许这里指的就是历史上“文王拘而演《周易》”的说法。

⑭ 参考《百行章·愆行章第四十七》：“蠢动含灵，皆居人性，有气之类，盛爱其躯。莫好煞生，勿规他命。”

⑮ 参考《太公家教》：“勤耕之人，必丰谷食。”

⑯ 参考《北史·文苑》[Z](卷83,列传第七十一)：“学者如牛毛，成者如麟角。”从藏文上下文的意思来看，应该是说学习恭敬的人很多，但真正懂得恭敬的人少之又少。

⑰ 敬他还自敬，轻他还自轻。参考《孟子·离娄下》[Z]：“敬人者人恒敬之。”

⑱ 真正懂得恭敬的人很少见，但是应该视为世间珍宝，对此难道不应该勤勉学习吗？

9. 孔子儒童(曰)①:“虽不娴于礼法及书②,然始发愤,可畏矣!”③由是观之,对新学者亦不可轻贱。学无谓先后,凡学成者为通达。④恶法,虽处近处,亦避而远之;善法,虽处远道,亦思追索。

10. 贤者虽处远道,与善法一意;恶者虽处近道,而行恶法,心非一致。君子以智慧相竞争,小人以力量相竞争。⑤力士与牛相当,然力士无过于牛;信使与马相当,然信使无过于马。⑥

11. 孔子曰:“贤人随处皆有,恶人亦随处皆有。贤者学善掩恶,恶者掩善扬恶。

恶者扬(恶),取譬而喻,等如口中注血喷人,不及他人,自口反为血所触,红矣!⑦

若对人多言,终无不惑之事⑧,多言终致不善。⑨恶人口出恶言,譬如树木起火,火先从树腔而起,树而后焦。恶言亦先从自口而出,后自损挠。从人口而出之一切(言语),先细细思量,后说出者,为有节制;先说后思则有过的,一再反悔,毫无所得。说一句真实语,称之为“千两金山”⑩;说一句恶言,对人造成损挠,如同以利刃砍斫(他人)。⑪

12. 《周易》书中有传曰:“一开始心中没有广大深远之思虑,近敌就会达至眼前。”⑫对于有益之善法,若一点也不敢去做的话,难道不应该视作恶法吗?⑬

13. 《仙书》⑭中所谓:“一直以来于善法全然不知,一日行恶,迅即滋长。”

14. 吾观其要,贤人行贤法,初亦入于善中,末亦入于康泰中矣!恶人行恶法,初亦入于恶中,末亦入于烦恼中矣!由是观之,恶法属远离之类,善法属亲近之类。改事之力,人有之,人若不改,无有此理。

15. 以譬喻之,古人有谓之“孟轲”者⑮,年少失怙,母子二人相依,近肆安家而居,学一切屠户坟间之法,然母不喜,迁至教人学习之所而居,子亦学习文化,后成为大相。⑯

此为人有改事之力之譬喻。

16. 由是观之,家法及依止亲近二者,岂非至关紧要乎?

① ཁོང་ཙམ་འབྲུག་གི་བུ་: 1. འབྲུག་གི་བུ་字面意思是幻化的儿子,神童,我们在这里理解为儒童。

② ཚན་གཞུག་ལག་: 礼法? 或者径直译为“礼”? 整句话似乎可以翻译为“知书达礼”,如果是这样,གཞུག་ལག་就是对汉语“礼”的翻译。关于གཞུག་ལག་讨论,参见Rolf A. Stein, “Tibetica Antiqua III: Apropos of the Word *Gtsug Lag* and the Indigenous Religion”, translated and edited by Arthur P. McKeown, *Rolf Stein’s Tibetica Antiqua: with Additional Materials*, vol. 24, Brill’s Tibetan Studies Library, 2010, pp. 117—190. 在佛教的语境中,གཞུག་ལག་有“论”的含义,例如,《密严经》藏译中出现了下列语句(D 110 52a5): ཤེས་རྒྱ་ཚེ་ལོང་གཞུག་ལག་མཁུག་། འདུག་པོ་ལ་འཇིག་རྟེན་ལྗོངས་ལོ། གཞུག་ལག་མཚན་ལ་བྱོན་གནས་ཏེ། ཤི་འཇམ་ཅི་ལི་གཞུག་ལག་ཏུང་།, 不空的汉译译作(T 16, no. 682, 774a17—19): “巧慧具诸论,帝释世间明,于彼法通达,及紧那罗论。”

③ 参考《论语·子罕》:“后生可畏,焉知来者之不如今也?”

④ 意为:学无先后,达者为先。

⑤ 上人竞智,下人竞力。参考《新集文词九经抄》第201则:“君子心争,小人力争。”转引自《敦煌写卷新集文词九经抄研究》,第235页。

⑥ 虽然力士力大如牛,然而超不过牛,虽然信使迅疾如马,然而超不过马。

⑦ 参考《太公家教》:“含血损人,先恶其口。”

⑧ 最终没有不惑乱的情况。

⑨ 参考《太公家教》:“十言九中,不语者胜。”

⑩ 一诺千金。参考敦煌写本《杂抄》:一言所(可)为千金。昔者子路南游,往辞孔子曰:“愿赐一言,所(可)为千金。”孔子曰:“君子不整其身则无功,不广学则无以辅君,不行仁义则无信,不行谦恭则无敬。思此四章,可为千金。”转引自《敦煌藏书研究》,第172页。

⑪ 恶语伤人,如利刃斫。参考《新集文词九经抄》第150则:“一言之益,重若千金;一语伤人,痛如割(痛如刀斧)。”转引自《敦煌写卷新集文词九经抄研究》,第248页。

⑫ 参考《太公家教》:“人无远虑,必有近忧。”又见《论语·卫灵公》,以及宋张根撰《吴园易解》卷二。

⑬ 善不敢行,视若作恶。

⑭ 仙书:藏文原文为ལཱ་ལོ་ལཱ་。

⑮ 孟轲:藏文原文为འགོང་ལྷ།,对音应该是“荆轲”,从上下文看,འགོང་为འཇིང་之误写。

⑯ 参考《太公家教》:“孟母三移,为子择邻。”以及[西汉]刘向撰《列女传·卷一·母仪》:“邹孟轲之母也,号孟母。其舍近墓。孟子之少也,嬉游为墓间之事,踴跃筑埋。孟母曰:‘此非吾所以居处子也。’乃去舍市傍。其嬉戏为贾人衒卖之事。孟母又曰:‘此非吾所以居处子也。’复徙舍学宫之傍。其嬉游乃设俎豆揖让进退。孟母曰:‘真可以居吾子矣。’遂居之。及孟子长,学六艺,卒成大儒之名。”

人之一身为父母所生,政事则拜朋友所赐。①

所谓“朋友所赐”,是善于依止亲近之极致。

近朱者赤,近墨者黑。②

骆驼刺虽短而无法支撑,若与麻一起生长,就会直直地生长。③

人若朋友依止亲近,善或不善之范例如同此等。勤于耕耘之人,以稻糜为食;勤于学习之人,以宰相为业。若耕田而不播种,则成业之劳顿;若生子而不教授,谓之虚耗衣食二者。④(此为)世间贤法之中,任何人皆可请教咨询之道理。

小人为财以命相争,君子以谦逊而称扬世间。⑤

17. 对比自己年长一半者,应该以唯如父亲般的标准来恭敬,年长十岁者,应唯如兄长般恭敬!⑥

三个人一起走的话,其中亦有师长,应根据事实和学识来作(师长),(而)不要根据年长的方面。⑦

虽未达至善与贤良,应该如同(对待未能解决的)一丝疑惑般追索,对于恶与不善,应该如同向火塘中伸出一点指头般迅速抽手。⑧

对他人指责也好,对他人还口也好,若先自己找自己的短处,自己对自己还口,就会想起(自己)有可指摘;若一开始对他人指责和还口,就会(认为)自己无可指摘。⑨

人若真正有本事,并不挂在面容脸色上,大海不能用斗来衡量。⑩

以譬喻之,薄薄的茅草屋中有贤人,艾草的近旁会产生馨香。⑪

谁都不要去挑起争斗!挑起争斗的最终会产生伤害。⑫

若贤人听闻了他人好的传闻,会在口头宣扬流传;一个人犯了过错,(贤人)会深深地掩盖和隐藏。⑬

他人若有过失,不要在口头宣扬!自己即使有一点点好,也不要立即志得意满!⑭

吾观其要,天空中没有比飞翔的鸟儿更快的了,(但是鸟儿)没有警觉到大风的扬起。⑮

太阳和月亮二者的光辉明亮,(但是日月之光)不在倒扣的盆的下方生起。⑯虽然没有比江龙更有神力(的生灵),但是(江龙)不伤害陆地上的人。虽然没有比刀剑更锋利(的东西),但是(刀剑)不斩无有罪过的人的头。⑰

鬼魅麻烦虽大,不入谨慎(者)和供敬¹⁸者之门。

① 参考《新集文词九经抄》第377则:“生我父母,知我朋友”。转引自《敦煌写卷新集文词九经抄研究》,第275页。

② 参考《太公家教》。语出〔晋〕傅玄《太子少傅箴》[Z],参见〔明〕梅鼎祚编:《西晋文纪》[Z]卷10,以及张溥编《汉魏六朝百三家集》卷39。

③ 参考《太公家教》:“蓬生麻中,不扶自直。”语出《荀子·劝学》:“蓬生麻中,不扶而直。”

④ 参考《太公家教》:“勤耕之人,必丰谷食;勤学之人,必居官职。良田不耕,损人功力;养子不教,费人衣食。”

⑤ 参考《太公家教》:“小人为财相杀,君子以德相知。”

⑥ 参考《太公家教》:“陪年已长,则父事之;十年已长,则兄事之。”

⑦ གནལའི་ཁྲིམ་ལུག་ལུག་: 字面意思是“不留年长的方面”,也就是说不靠年长与否来确定师长,而靠正直和学识。参考《太公家教》:“三人行,必有我师焉,择其善者而从之,其不善者而改之。”语出《论语·述而》。

⑧ 参考《论语·季氏》:“见善如不及,见不善而探汤。”

⑨ 参考《太公家教》:“欲防外敌,必须自防;欲扬人恶,便是自扬;伤人之语,还是自伤。”

⑩ 参考《太公家教》:“凡人不可貌相,海水不可斗量。”后半句话语出《淮南子·泰族训》:“江海不可斗斛也。”

⑪ 参考《太公家教》:“茅茨之家,或出公王;艾蒿之下,或有闾芳。”

⑫ 参考《太公家教》:“助斗得伤。”

⑬ 参考《太公家教》:“闻人善事,乍可称扬;知人有过,密掩深藏。”

⑭ 参考《太公家教》:“是故罔谈彼短,靡恃己长。”

⑮ 参考《太公家教》:“鹰鹞虽迅,不能快于风雨。”

⑯ 参考《太公家教》:“日月虽明,不照覆盆之下。”亦见于敦煌写本《百行章·平行章第十九》:“日月虽明,覆盆难照;时君至圣,微兴难知。”转引自《敦煌蒙书研究》,第329页。两相对照,二者所出现的语境并不一致。

⑰ 参考《太公家教》:“蛟龙虽灵,不煞岸上之人;刀剑虽利,不斩无罪之人。”

⑱ 供敬:藏文原文为 རྒྱལ་ལྷོ་མཆོད་,这个词有靠近作供养崇拜之义,这里可以理解为作经忏法事,驱除鬼祟。

此为自不犯过,心中无愧,孰皆无法与之为敌之譬喻。

18.《礼记》中有传曰:“不行警惕之门,聚讼恒常来至。”^①

糜成熟后不收割的话,会成为小鸟和老鼠之食物。屋漏了不遮盖的话,房梁一定会朽坏。行军者麻痹大意^②的话,部队会陷入艰险中。^③

如是,对于谨慎和恭敬承事,做任何事情都应该如此。

19.《孝经》中有传曰:“在君王周遭随侍,要忠心耿耿;在父母之后,要行大孝。”^④

若为了听闻礼,有趋往师尊堪布近旁学习之理,无有堪布趋往弟子近旁之理。^⑤若离开父母,受堪布教授,最终对自己的事业有益。语从口出,要能控制!传统的贤法要发扬光大!若贪恋贤法则善,对恶法切勿贪恋!

内心若正直真实,勿行离间奸邪!^⑥

20.《孝经》中有传曰:“若行甜言和供养承事,不行骄傲自满之恶法,露水也会生出甜味;若行骄傲自满之恶法,是为一切罪过齐至之地。”

21.孔子儒童曰:“吾观之,人说很多年轻人的话,说到点子上的很少;君子寡言少语,最终有益之数则多。”^⑦

22.先传有曰:“说一句话,提升一个国王的政事^⑧;说两句话,知王政长治久安。话落到点子上,多言亦不应谓过。”

若行善法,虽多多行,人亦不以为忿。

由是观之,一切聪明人,说任何话,做任何事,都分别对待,应根据古代先贤的准则行事!

自己心里面所不乐意的,也不要教示给他人!^⑨

23.孔子(曰):“吾观之,君子贤人虽自己行贤善正直,但归功他人,虽然是他人犯过,但是(君子)自己认错。”

24.先传有曰:“非礼^⑩眼亦不视,口亦不言,耳亦不闻,非礼情亦不动,不作贪恋。”^⑪不贪则善之喻:古有一雁为人所擒,置入地(上)之竹篓,养而(将)杀,雁黠慧,日减谷七粒(而食),遂致消瘦,由竹篓孔隙出而逃之。此为不贪则善之譬喻。禽不解义,尚知不贪为善,解义之人,岂不应如是思之?

世俗俚语中(言及)诸贪婪而富贵者,大恶之人也;^⑫不贪而贫贱者,持续欢喜也。^⑬财富确实对人既有利处,也有害处,习语中说:“人为了财富而衰败;鸟为了食物而死亡。”^⑭实或非实?若确实如此,为何不思量之?

昔有古人曰“杨震”者,有人施财,震不欲(得),财主曰:“孰亦不知,且受之。”震言:“有四知,天知、地

① 参考《太公家教》:“不慎之家,苦于官府。”

② 麻痹大意:藏文原文为རྒྱལ་ཁྲིའུ་ལྟུང་ལྟུང་།

③ 参考《太公家教》:“禾熟不收,苦于雀鼠;屋漏不覆,坏于梁柱;兵将不慎,败于军旅。”

④ 参考《太公家教》:“事君尽忠,事父尽敬。”语出《孝经·士章》:“故以孝事君,则忠;以敬事长,则顺。”

⑤ 这句话中的“礼”和“理”,藏文用的都是ལྟུང་།,此处的翻译参考了《太公家教》:“礼闻来学,不闻往教。”语出《礼记·曲礼上》。

⑥ 以上几句话参考《太公家教》:“舍父事师,必望功效。慎其言语,整其容貌。善事须贪,恶事莫乐,直实在心,莫作诈巧。”

⑦ 参考《论语·先进》:“夫人不言,言必有中。”

⑧ 参考《论语·子路》:“一言而可以兴邦,有诸?”

⑨ 参考《太公家教》:“己所不欲,勿施于人。”教示:藏文原文为ཉམས་ལྟོང་།, P. T. 988读作ཉམས་ལྟོང་།,可能是ཉམས་ལྟོང་།的命令语气ཉམས་ལྟོང་།的异写,若是如此,则 P. T. 988的读法更准确。还有一种可能就是中村不折旧藏本将“勿施于人”读作了“勿示于人”。

⑩ 礼:藏文原文为ལྟུང་།。

⑪ 参考《论语·颜渊》:“非礼勿视,非礼勿听,非礼勿言,非礼勿动。”

⑫ 为富不仁?

⑬ 安贫乐道? 参见《文子·上仁》[Z]:“圣人安贫乐道,不以欲伤生,不以利累己。”

⑭ 人为财死,鸟为食亡。

知、汝知，吾知。有四知，吾不欲。”不受。^①古人曰“叔节”者，断除了与女共宿、酒及财三者。^②此二人如此质直坚定，将自己的身体和事业待若珍宝，黄金和珠宝等则看得很轻。虽处处遭厄，亦行正直，对国王忠心耿耿，对父母行大孝，堪为一切聪明人之榜样。若话语两舌^③，行盗窃等，众人中之恶人也，勿听恶语！离间及胡作非为者，臣子中不入忠心耿耿（之流）。黎民中不入大孝者（之流）。

闻悦耳语而不喜者无有。悦耳动听的两舌语，传称比蜂蜜还甘甜，虽然一时高兴，却无究竟的利益。

25. 《大雅》^④中有传曰：“人无富贵贫贱，但凡谦逊及有魅力^⑤者，是为富；说谎及行邪行者，是为贫。”

人无谦逊魅力，无有生处^⑥，车无轮不行。^⑦

积聚稻糜，以需饥馑之粮；积聚谦逊，以惜困厄之备。

人无财者，不应称之为“贫”，无有惭愧谨慎及魅力，称之为“贫”，如是，谦逊甚为紧要。

26. 对贫贱者不可欺侮，对富贵者不可趋炎附势，日月二者环绕（运行），贫富二者亦处一榻。^⑧

以譬喻之，贤者“太公”于河滨（直钩）钓鱼^⑨而住，使任为相；所谓“相如”者，于市井卜卦而住，使任为相。^⑩

虽有好珠，若不拂拭，不堪为宝；一身之中，虽有干劲和心劲，不练不学的话，才艺和本事不能显示。^⑪如是，学习和陶冶至关紧要。幼童从小学习，犹如初升之日；壮而练之，与日中等；老而后学，与日暮等；完全不学，同于夜晚在冥暗中行走。^⑫

27. 《礼记》有言：“君子虽穷，然不移志；小人虽富，然不生名。”^⑬

28. 孔子曰：“学而后通之譬喻，（犹如）牛马等等，虽不解义，鞭笞而学，堪为驱策。人子学习亦是如此。”

29. 往古太公之教结束。

（二）P. T. 988第42—62行汉译

1. 贤者于途中看见叫做“荆树”的（作）鞭子的原料，贤者对此树作一揖而去。若问为何对树礼敬，此人回答：“以此树做成鞭子，（能）鞭打我，今如此知晓而学会（辨认）此树，是为能人，（所以）对其如此顶礼。当今（像）你（一样）的后人如果也根据先代法则而行事，幸福安康旋即而至。”

2. 愚者说：“比起学习万千诸多经书，（我）更喜欢一袋铜钱，困厄之际能马上享用，学习经书，困厄之际不能马上利用。”

① 参考《后汉书》[Z]卷84“杨震传”：“（杨震）道经昌邑，故所举荆州茂才王密为昌邑令，谒见。至夜，怀金十斤以遗震。震曰：‘故人知君，君不知故人，何也？’密曰：‘暮夜无知者。’震曰：‘天知、神知、我知、子知，何谓无知？’密愧而出。”

② 叔节是杨震次子杨秉之字。参考《后汉书》卷84“杨震传”：“秉性不饮酒，又早失夫人，遂不复娶，所在以淳白称。尝从容言曰：‘我有三不惑：酒、色、财也。’”

③ 两舌：藏文原文为ལཱ་ཅི།，我们读作ལཱ་ཅི།。

④ 大雅：藏文原文为མཛེ་རྒྱལ་ལྷན།，从对音来看，རྒྱལ་ལྷན似乎对应的是“大雅”。

⑤ 魅力：藏文原文为འཇམ་མེད།，佛教语境中，该词为“咒语、陀罗尼”之意，或许这里指的是人的威严，权且译为“魅力”。

⑥ 字面意思是没有出生的地方，ལཱ་ཅི་ལྷན།，根据佛教，一般译为“生处”，有四种生处：胎生、卵生、湿生、化生。这里可能的意思是“一无是处”。

⑦ 参考《论语·为政》：“人而无信，不知其可也。大车无輹，小车无輹，其何以行之哉？”

⑧ 参考《太公家教》：“贫不可欺，富不可恃，阴阳相摧，终而复始。”

⑨（直钩）钓鱼：藏文原文为ཉ་ཤོར།。

⑩ 参考《太公家教》：“太公未遇，钩鱼渭水。相如未达，卖卜于市。”

⑪ 参考《太公家教》：“明珠不莹，焉发其光；人生不学，言不成章。”

⑫ 参考《太公家教》：“小儿学者，如日出之光；长而学者，如日中之光；老而学者，如日暮之光；老而不学，冥冥如夜行。”亦见于敦煌写本《杂抄》，录文参见《敦煌蒙书研究》，第172页。语出《说苑·建本》：晋平公问于师旷曰：“吾年七十，欲学，恐已暮矣。”师旷曰：“何不秉烛乎？”平公曰：“安有为人臣而戏其君乎？”师旷曰：“盲臣安敢戏其君乎？臣闻之：‘少而好学，如日出之阳；壮而好学，如日中之光；老而好学，如秉烛之明。秉烛之明，孰与昧行乎？’”平公曰：“善哉！”

⑬ 参考《太公家教》：“君子固穷；小人穷斯滥矣。”语出《论语·卫灵公》。

3. 贤者回答说：“穷一生而学艺，非常有价值，不学习的话，人为恶法所束缚，以后无法得到净化^①。比起一袋沙金，(我)更喜欢一卷文书。^②”

4. 若以譬喻来(说明)人有钱财，就像树上有果实一样，日后会对树本身造成损害，人拥有钱财，最终会贬损自己的事务。

5. 孔子说：“若知足的话，不会感到困窘^③。拥千两金山，财不为大，一开始精进学习，通晓技艺，一技在身，恒为富足。^④”

6. 愚者关注钱财，不关注人身。若无钱而有身^⑤，用人去找钱，找得到；若有钱而身不存^⑥，用钱去找人，找不到。由此看来，把自己的身体和技艺两者当作最紧要的，难道不对吗？

7. 愚者回答说：“人和钱财二者是一起产生的，没有钱财也不合适。”

8. 贤者之书、《周易》中有传曰：“财为身敌，应怖畏！酒为身毒，应戒除！任何不洁虚假污秽，对心的(分辨)能力有损害，应抛弃！言辞暴戾，内部分歧就会产生^⑦，应忍耐！^⑧见人争斗，应指摘！见行非法(之事)，应指出！助伴和方法没有到位时，应规避！”若对应规避者不予规避，犹如鸟困于网，鱼执于钩，诸种不谋划(的)过患的譬喻如此。若事先不谋划，事后追悔，无有是处。^⑨

9. 先传有曰：“先难后易，事之理^⑩也，先易后难，与事理不符。”吾今观之，人有(此等行事者)为少，(行事)不合而灭亡者为众。

10. 施行善法，名声很好，不会超出门槛；施行恶法，名声很臭，会传至千里之外。^⑪

11. 做错一件事^⑫，犹如做错百件事。^⑬

12. 说很多话，对身体会有损害，拥有小小的技艺，对身体有好处。

贤王不赞扬谗佞之臣，贤父不慈爱不孝之子。^⑭

忠臣对贤王不表现出忤逆之心，孝子对贤父不表现出忤逆之心。^⑮

一切智慧之人应在心中如是思虑而行动！凡诸行事，未有不善。

13. 若根据此书所载而行，犹如首先只有一灯，终至增长为百灯，光明遍照，贤善无有穷尽之时。^⑯

14. 一切人等，须听闻此书！若书写听闻一行，在技艺长进方面大有裨益。

15. 此往古之譬喻为先贤之范例。

① 藏文此处不清楚，这只是权宜的翻译。

② 参考《太家教》：“积财千万，不如明解一经。”

③ 参考《新集文词九经抄》第182则：“知足则无害。”转引自《敦煌写卷新集文词九经抄研究》，第229页。《老子》[Z]第44章：“知足不辱。”

④ 参考《太家教》：“良田千顷，不如薄艺随身。”《颜氏家训》：“积财千万，不如薄伎在身。”

⑤ 藏文为“有钱而身不存”，据上下文意改。

⑥ 藏文无此句，据上下文意补。

⑦ 分歧：藏文为ལྷན་ལྷན་(𑎧𑎺𑎠)，该词有两个含义，一为亲爱，二为挑拨离间，此处应选挑拨离间之意。参见赞拉·阿旺措成编著：《古藏文辞典》，北京：民族出版社，1996年，第156页。若参考《太家教》，似乎应该作ལྷན་ལྷན་(恶)。

⑧ 参考《太家教》：“财能害己，必须畏之；酒能败身，必须戒之；色能招害，必须远之；愤能积恶，必须忍之。”

⑨ 参考《太家教》：“见人打斗，即须谏之；见人不是，即须教之；非是时流，即须避之；罗网之鸟，悔不高飞；吞钩之鱼，恨不忍饥；人生误计，恨不三思；祸将及己，恨不忍之。”

⑩ 理：藏文原文为ལྷན་ལྷན་。

⑪ 参见《增广贤文》：“好事不出门，恶事传千里。”

⑫ 事：藏文原文为ལྷན་ལྷན་。

⑬ 一错百错。

⑭ 参考《太家教》：“多言不益其体，百伎不妨其身。明君不爱邪佞之臣，慈父不爱不孝之子。”

⑮ 参考《太家教》：“孝子不隐情于父，忠臣不隐情于君。”

⑯ 参考鸠摩罗什译《维摩诘经》：“譬如一灯，燃百千灯，冥者皆明，明终不尽。”《大正藏》第14册，第543页中栏19—20行。“冥者皆明，明终不尽”一句不见于《维摩诘经》的梵文本和藏译本。

五、藏文写本考析

上述3篇敦煌藏文写本为我们提供了一份相对完整的藏文儒家格言读物,是唐代以降藏汉文化交流的实物资料,弥足珍贵。以下拟从写本的拼写翻译特色、对藏族传统谚语的补充、与汉文相关材料的关系、写本年代的推断等方面对其进行考辨分析。

(一)写本的拼写翻译特色

总体而言,3篇敦煌藏文写本都反映了敦煌藏文写本的典型特征,即反写的元音 ཨ (ཀྲ)随处可见; འ 往往写作 མ 或者 མ ;部分音节的后面还保留有如今已经不可见的后加字 ལ ;存在送气音和不送气音互换的情况,部分词汇的拼写存在前加字与今见词汇不一致的情况,如 མཛངས 在写本中往往写为 འཛངས 。中村不折旧藏本的写法在总体上要优于P. T. 987和P. T. 988,但部分漏写、误写之处也可以藉由P. T. 987和P. T. 988得以说明。P. T. 987和P. T. 988的正字法很不规范,尤其是属格助词(འབྲེལ་གྲུ)的用法比较随意。P. T. 988的缩略语较多,如将 བཟུམ་སྒྲུ 写作 བཟུ , ལམ་སྒྲུ 写作 ལམ , རིགས་སྒྲུ 写作 རིགས , མ་སྒྲུ 写作 མ , འོང་སྒྲུ 写作 འོང , ལམ་སྒྲུ 写作 ལམ , མཛངས་སྒྲུ 写作 མཛངས , སྒྲུ 写作 བཟུ , སྒྲུ 写作 བཟུམ་སྒྲུ 等等。

根据目前所能找到的写本中与汉文格言有对应关系的文句,可以看出,藏文对汉文并非机械直译,而是在理解的基础上灵活翻译,并未拘泥于文字表面。例如,对“色”的翻译,一处译作“不洁虚假污秽”^①,一处译作“与女共宿”^②。前一处的语境是讲“色能招害”,估计藏译者将其理解为不专指女色,而是有《老子》中“五色令人目盲”的“色”的内涵,因此将整句话译作“任何不洁虚假污秽,对心的(分辨)能力有损害”;在后一处语境中,因为讲的是杨乘丧妻后不复再娶的事情,因此采取了“女色”的含义。对“事君尽忠,事父尽敬”中“事”翻译,第一处采用“服侍”(འཇམ་འབྲིང་ན་འདུག)之意,第二处采用“身后”之意(ཕྱི་ན་འདུག),而且将“父”译作“父母”(ལམ་མ),对“敬”的翻译也采取了“行大孝”的译法($\text{སྲི་བྱ་བྱེད་ཕྱི་ཕྱོད་ཤིག}$)。另一方面,对不同的汉文词汇采用相同的藏文词汇翻译的情况也存在,例如,对“善事须贪,恶事莫乐”中“事”的翻译,对“礼闻来学”中“礼”的翻译均用的是 ཚོས 。

有的地方,因为汉语的语境在藏语中并不适用,藏译者根据藏族社会的实际情况,作了灵活翻译,甚至是诠释。例如,在对“见善如不及,见不善而探汤”的翻译中,译者根据藏族社会实际生活每天都要用到的火塘,将“探汤”译作“向火塘中伸出手指头般迅速抽手”($\text{ཕྱི་མ་སྒྲུ་གི་ནང་དུ་ལག་པ་སོར་པ་ཚམ་གི་ཚོད་དུ་བསྐྱར་ཉེ་འབྱུང་བ}$),栩栩如生地描写出了人在此情况下所应采取的避尤不及的态度。试想,如果译者对“探汤”采取直译,藏族读者因为缺乏这种生活体验,必然不会产生共鸣,其文学效果也大打折扣。进一步而言,上述汉语非常简练,如果只是根据汉文直译,藏文恐怕也非常难解,翻译者颇具匠心,不光翻译出了“不及”(ཕྱི་ཐོབ་པ),而且增加了注释性的解释,即对待善,要像学习中不放过一丝疑惑那般去追索($\text{འཇགས་པ་དང་བཟང་པོ་ནི་ཕྱི་སྒྲེབ་ཀྱིས་དོ་དམས་པ་ཚམ་དུ་ཚོད་དུ་བསྐྱེད་པ}$),对待不善,要像向火塘中伸出手指头般迅速抽手。这样一来,把《论语》中的这句名言完全采取了贴近藏族生活的处理,传神地译出了汉文的内涵。在对“礼闻来学,不闻往教”的翻译中,译者根据求取佛法的场景,不仅将“礼”译作“法”,而且对其进行了佛教语境下的处理,即将其传译为听法的话,只有弟子到师尊堪布处学习的道理,没有堪布去弟子处传授的道理($\text{ཚོས་བྱི་ཉེ་དུ་སོས་ན། སྒྲེབ་དཔོན་ལགས་པོ་འཇགས་དུ་སྒྲེབ་དཔོན་ལགས་དུ་འགྲོ་བའི་ཚོས་ནི་ཕྱི་ལོ་དེ།$)。再如,对“非礼勿动”中“动”字的翻译,译者并未将“动”单纯理解为“身动”之意,而理解为“心动”之意,译作“情亦不动,不作贪恋”($\text{ཉམས་སྒྲིབ་ཕྱི་གཤམ། །བྲམ་པོར་ཕྱི་ཕྱི་དེ།$)。对“不慎之家,苦於官府”中“官府”的翻译,译者没有采取直译,而是翻译为“聚讼”(ཕྱོད)。这些都说明了译者面对汉文格言时所采取的不拘泥于文字、灵活处理的态度。

(二)写本对藏族传统谚语的补充

写本中的一些语句,不仅在汉文语境中是脍炙人口的格言,藏译读起来也朗朗上口,可以视作是对

① P. T. 988, 第53行。虽然藏文在此处有部分缺失,但仍可看出 མི་ཚུང་གསལ་བཟོག 的译法。

② 中村不折旧藏本, 第136行, 藏文为 བྱད་ཕྱི་དང་ཉམ་པ 。

藏族传统谚语的补充,兹举出以下数例为证:

1. 自作孽,不可追。 ཉེས་པ་བདག་གིས་བྱས་ན། ལྷལ་བའི་ས་ལྗེད་དོ།
2. 人无远虑,必有近忧。 ཡེ་ནི་སྤོང་རྒྱང་མ་ཟབ་མོ་ནས། མ་བསམས་ན། དག་ཉེ་བ་དེ་ལྷིག་ལྷན་ལྷང་བ་ཡོད་དོ།
3. 近朱者赤,近墨者黑。 མཚལ་དང་ཉེ་ན་ནི་དམར་རོ། །ལྷག་ཅ་དང་ཉེ་ན་ནི་གནག་གོ།
4. 己所不欲,勿施于人。 བདག་གི་སྤོང་ལ་ཕྱི་འདོད་པ་ནི། ཕྱི་གཞན་ལ་ཡང་མ་སྤྲོད་ཅིག།
5. 三人行,必有我师焉,择其善者而从之,其不善者而改之。 ཕྱི་གསུམ་ཞིག་ལྷན་ཅིག་དུ་འགྲོགས་ན། དེ་འི་ནང་ན་ཡང་དཔོན་པོ་ཡོད་དོ། །འདི་ན་བ་དང་ཤེས་པ་ལྷན་བྱས་ཤིག། ལྷན་པ་འི་ཁ་ན་མ་ལུས་སོ།
6. 人不可貌相,海水不可斗量。 ཡེ་ནི་ཕྱི་ལ་ཚལ་ཡོད་པ་ན། བཞིན་བྱང་གི་ཁར་མ་ལུས་སོ། །མཚོ་ཆེད་པོ་ལ་བྲིས་བཅལ་དུ་ཕྱི་རུང་།
7. 人为财死,鸟为食亡。 ཕྱི་ནི་རྣོ་གི་ཕྱིར་བྱང་། བྱ་ནི་གཟས་ཀྱི་ཕྱིར་འཆེ།
8. 好事不出门,恶事传千里。 ཚོས་ལེགས་དང་། གཏམ་སྣན་པ་བྱས་པ་ནི་སྤོང་ཐེམ་པ་འདང་ཕྱི་འདས་ཚོས་དན་པ་དང་། གཏམ་ཕྱི་སྣན་པ་ནི་ལི་རྩོང་གི་ལམ་དུ་ཕྱིན་ཆེས་བྱས།

(三)写本与汉文相关材料的关系

根据中村不折旧藏本的题名《古太公教》,以及藏文内容判断,上述写本与汉文的《太公家教》确有极强的相关性,此处将写本中确定与《太公家教》对应的文句臚列如下,限于篇幅,相关藏文原文仅标出行数,译文请参看前面第三部分。

1. 行善获福,行恶得殃。(第17—18行)
2. 含血损人,先恶其口。(第49—50行)
3. 人无远虑,必有近忧。(第58—59行)
4. 孟母三移,为子择邻。(第66—69行)
5. 近朱者赤,近墨者黑。(第72—73行)
6. 蓬生麻中,不扶自直。(第73—74行)
7. 勤耕之人,必丰谷食;勤学之人,必居官职。良田不耕,损人功力;养子不教,费人衣食。(第75—77行)
8. 小人为财相杀,君子以德相知。(第78—79行)
9. 陪年已长,则父事之;十年已长,则兄事之。(第79—80行)
10. 三人行,必有我师焉,择其善者而从之,其不善者而改之。(第80—82行)
11. 凡人不可貌相,海水不可斗量。(第87—88行)
12. 茅茨之家,或出公王;艾蒿之下,或有阑芳。(第88—89行)
13. 助斗得伤。(第89—90行)
14. 闻人善事,乍可称扬;知人有过,密掩深藏。(第90—91行)
15. 是故罔谈彼短,靡恃己长。(第92—93行)
16. 鹰鹞虽迅,不能快于风雨。日月虽明,不照覆盆之下。(第93—95行)
17. 蛟龙虽灵,不煞岸上之人;刀剑虽利,不斩无罪之人。(第95—96行)
18. 不慎之家,苦於官府。(第99行)
19. 禾熟不收,苦于雀鼠;屋漏不覆,坏于梁柱;兵将不慎,败于军旅。(第99—101行)
20. 事君尽忠,事父尽敬。(第103—104行)
21. 礼闻来学,不闻往教。(第104—106行)
22. 舍父事师,必望功效。慎其言语,整其容貌。善事须贪,恶事莫乐,直实在心,莫作诈巧。(第106—109行)
23. 己所不欲,勿施于人。(第119行)
24. 贫不可欺,富不可恃,阴阳相摧,终而复始。(第149—151行)

25. 太公未遇, 钓鱼渭水。相如未达, 卖卜于市。(第151—153行)
 26. 明珠不莹, 焉发其光; 人生不学, 言不成章。(第154—155行)
 27. 小儿学者, 如日出之光; 长而学者, 如日中之光; 老而学者, 如日暮之光; 老而不学, 冥冥如夜行。(第156—158行)

以上为中村不折旧藏本与《太公家教》对应之处, 我们再来看P. T. 988:

1. 积财千万, 不如明解一经。(第47行)
2. 良田千顷, 不如薄艺随身。(第49行)
3. 财能害己, 必须畏之; 酒能败身, 必须戒之; 色能招害, 必须远之; 愤能积恶, 必须忍之。(第52—53行)
4. 见人打斗, 即须谏之; 见人不是, 即须教之; 非是时流, 即须避之; 罗网之鸟, 悔不高飞; 吞钩之鱼, 恨不忍饥; 人生误计, 恨不三思; 祸将及己, 恨不忍之。(第53—55行)
5. 多言不益其体, 百伎不妨其身。明君不爱邪佞之臣, 慈父不爱不孝之子。(第58—59行)
6. 孝子不隐情于父, 忠臣不隐情于君。(第60行)

除了与《太公家教》对应之处, 写本中也有与敦煌汉文写本《百行章》《新集文词九经抄》等对应的文句, 兹引如下:

1. 《百行章》: 蠢动含灵, 皆居人性, 有气之类, 盛爱其躯。莫好煞生, 勿规他命。(第25—27行)
2. 《新集文词九经抄》: 君子心争, 小人力争。(第25—27行)
3. 《新集文词九经抄》: 一言之益, 重若千金; 一语伤人, 痛如刀斧。(第56—57行)
4. 《新集文词九经抄》: 生我父母, 知我朋友。(第71行)

从以上引文我们可以看出藏文写本与敦煌汉文写本《太公家教》的密切关系, 借助于藏文写本, 我们或许可以厘清关于《太公家教》的一些聚讼纷纭的问题。首先是关于敦煌写本《太公家教》题目的解释, 我们知道, 对于“太公”的所指, 有人认为是实指, 即姜太公吕尚, 理由是文中提到了太公钓鱼的掌故, 有人认为是虚指, 指的是曾高祖之类的家庭长辈, 证据是《太公家教》的自序。从藏文写本来看, 太公钓鱼的掌故出现了两次, 在文末的一处与《太公家教》一致, 而出现在文首的一处不见于任何已知的《太公家教》, 其中较为详细地叙述了文王谘问太公, 拜其为相的故事。藏文写本一首一尾均出现太公的事迹, 这应该不是偶然, 说明“太公”确实应该是实指, 即姜尚。另外, 对于“家教”的解释, 陈寅恪曾有将“家”与“太公”连读, 理解为“太家”, 进而将题名释作“太公与太家之教言”^①, 观之藏文写本, 其题名中并未出现“家”的翻译^②, 或许《太公家教》应该读作“太公家”的“教言”, 而非我们一般认为的“太公”的“家教”, “家”为虚指, 类似于我们现在所说的“老人家”。

另外, 我们也需要注意, 虽然藏文写本中多处引用《太公家教》, 但还有大量的内容不见于已知的任何《太公家教》, 说明藏文写本并非直接源自《太公家教》。藏文写本的体裁也与《太公家教》不一致, 《太公家教》通篇基本上采取了四言韵文, 虽然也提到了一些掌故, 但并未敷衍发挥, 也没有提到其中格言谚语的出处。藏文本则在多处点出了引文的出处, 计有《论语》《孝经》《周易》《礼记》等, 而且还对一些引文敷衍发挥, 详细说明了典故的来源和背后的故事, 例如, 孟母三迁的故事、雁节食脱逃的故事、杨震及其子的故事等等。总体而言, 藏文本看起来更像是对格言谚语的注释文本。

就目前的研究而言, 我们倾向于认为藏文写本不是对某一个现成的敦煌汉文写本的翻译, 而是对敦煌流行的类似的童蒙读物的摘录选编, 而且很可能加入了对这些读物进行口头传授的内容。从选编的原则来看, 写本本身出现了四句总结性的语句, 即“勤问有益”、“施行或不施行善恶坏人法的自由端赖于自身”、“人有改事之力”、“自不犯过, 心中无愧, 孰皆无法与之为敌”, 包括了勤学善问、扬善弃恶、知过必改等主题, 此外, 还有贤良敦厚、慈爱有情、恭敬谦逊、知足不贪、跟从益友、谦虚谨慎等方面的教导, 但

^① 张求会:《陈寅恪佚文(敦煌本《太公家教》书后)考释》[J],《历史研究》2004年第4期,第175—180页。

^② 藏文题名中有“古”(གཏམ)字,不知是不是对汉文“家”的翻译。

《太公家教》等敦煌汉文写本中关于女德方面的劝诫全然不见于藏文写本,说明藏文本对这些格言谚语的选取也是经过了一番斟酌,使之适应于藏族社会的现实情况。

虽然藏文本所提到的书籍,以及人物主要是儒家的,但从内容来看,其中的格言谚语并非全部源自儒家经典,可能还有道家的思想在内,如寡欲、知足、少言等的说法。文中还提到了“仙师”(ལ་སྐན་པོ་),现有情况下,我们不知道其确切所指,但很可能和道家有关。另外,藏文本也可以看出佛教思想的影响,如不杀生的说法,尤其是P. T. 988的结尾提到书写听闻该书的功德,不仅与佛经的结尾如出一辙,而且“无尽灯”的说法更是直接源自佛教经典《维摩诘经》。

写本中出现的汉语音译词,为我们了解中古时期的汉藏对音提供了材料,部分意译词汇可以看出藏文与儒家词汇的对应关系,兹列举如下:1. 音译词:ཀེང་ལྷ(荆树)、ཀེང་ཙེ(孔子)、ཅིང་ལྷ་ལྷ་ལྷ(周文王)、ལེང་ཀེང་(太公)、ཅང་ལྷ(相如)、ཡང་ལྷའི་ལྷ(杨震)、ལེང་ཀེང་(刘公)、ལྷ་ལྷ་ཙེ(叔节)、ཅིང་ལྷ་ལྷ(《周易》)、ལེང་ཀེ(《礼记》)、ལྷ་ལྷ་ལྷ(《论语》)、ལྷ་ཀེང་ལྷ་ལྷ་ལྷ(《孝经》)。2. 意译词:ལྷ་ལྷ་ལྷ་ལྷ(明君)、ལྷ་ལྷ་ལྷ་ལྷ(慈父)、ལྷ་ལྷ་ལྷ(君子)、ལྷ་ལྷ་ལྷ(小人)、ལྷ་ལྷ་ལྷ(智者)、ལྷ(礼、事、法)、ལྷ(仗、艺)、ལྷ(孝)。

(四)写本年代的推断

既然藏文写本多处引用敦煌汉文写本《太公家教》,或许我们可以通过《太公家教》的成书年代推测藏文写本的年代。《太公家教》目前发现有42件,其中9件有题记,年代最早的为唐宣宗大中四年(850),年代最晚的为宋太宗开宝九年(976)^①,因此,藏文写本很可能是吐蕃势力退出敦煌以后才抄写的。进一步推测,上述藏文写本很可能是汉文化在敦煌重新占据主导地位后,当地的藏族人主动或被动学习汉文化的产物,但我们也知道,在吐蕃势力退出敦煌后,藏语文还在这一地区广泛使用,因此也不排除写本是当地汉族人学习儒家经典的抄本,虽然这种可能性很小。

六、结语

中村不折旧藏敦煌藏文写本的发现与刊布,不仅极大地深化了我们对法藏敦煌藏文文献P. T. 987、P. T. 988号的性质、内容的认识,也使我们得以检视此3件藏文写本之间的关系,以及它们与《太公家教》为首的敦煌汉文童蒙读物的关系。目前我们还没有发现类似的藏文写本,而且敦煌汉文写本中也没有与此3件藏文写本相对应者,藏文写本很可能不源自于单一的汉文写本,而是某种摘录汇编本。

从藏文写本的体裁、选编主题、翻译风格来看,反映出翻译者立足藏族社会实情,对汉文格言谚语所做的相当成功的本土化的理解与诠释。对藏文写本的研究,不仅有助于我们理解有唐以来藏汉两个民族在文化方面的交流与互动,有助于我们深化对藏族翻译史的研究,而且也给我们提供了堪为典范的藏汉翻译素材,为当今藏汉、汉藏翻译中的一些实际问题提供了可资参考的解决方案。

附记:此文初稿得到中国社会科学院聂鸿音教授、浙江工商大学张新朋博士和西藏图书馆边巴副馆长的大力支持与指导,谨此致谢。

[本文责任编辑 班玛更珠(特约)]

【作者简介】 萨尔吉,藏族,北京大学外国语学院南亚语系副教授(北京 100871);萨仁高娃,女,蒙古族,国家图书馆古籍馆研究馆员(北京 100081)。

^① 参见《敦煌蒙书研究》,第358页。